

"मीठे बच्चे- मानिसहरू शरीरको उन्नतिको प्रबन्ध रच्छन् । आत्माको चढ्ती वा उन्नतिको साधन त बाबाले नै बताउनुहुन्छ, यो बाबाको नै जिम्मेवारी (रेस्पान्सिबिलिटी) हो ।"

प्रश्न : सदा बच्चाहरूको उन्नति भइरहोस् त्यसको लागि बाबाले कुनचाहिँ श्रीमत दिनुहुन्छ ?

उत्तर : प्यारा बच्चाहरू ! आफ्नो उन्नतिको लागि १- सदा यादको यात्रामा रहन् । यादद्वारा नै आत्माको खिया (जंक) निस्कनेछ । २- कहिल्यै पनि बितेकोलाई याद नगर । पछिका लागि कुनै आशा नराख । ३- ठिक छ, शरीर निर्वाहका लागि कर्म गर तर जति पनि समय मिल्छ त्यो व्यर्थ नगर, बाबाको यादमा समय सफल गर । ४- कम से कम ८ घण्टा ईश्वरीय सेवा गन्थौ भने तिम्रो उन्नति भइरहनेछ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा बसेर रूहानी बच्चाहरूलाई अथवा आत्माहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, मानिस भन्दछन्- परमात्माको जिम्मेवारी छ आत्माहरूप्रति । उहाँले नै आत्माहरूको उन्नति र मनको शान्तिको मार्ग बताउन सक्नुहुन्छ । आत्मा रहन्छ भृकुटीमा सबैभन्दा अलग । प्रायः रोग शरीरमा हुन्छ । यहाँ भृकुटीमा होइन । हुन त दुखाइ शिरमा हुन्छ तर जहाँ आत्माको तख्त छ त्यहाँ कुनै अप्ठ्यारो हुँदैन किनकि त्यस तख्तमा आत्मा विराजमान छ । अब आत्मालाई उन्नति अथवा शान्ति दिनेवाला सर्जन त एकै परमात्मा हुनुहुन्छ । जब आत्माको उन्नति हुन्छ तब आत्मालाई स्वास्थ्य र सम्पत्ति पनि मिलिहाल्छ । शरीरलाई त जति गरे पनि त्यसबाट कुनै उन्नति हुँदैन । शरीरमा केही न केही खिटपिट त रहन्छ नै । आत्माको उन्नति त बाबा सिवाय कसैले गर्न सक्दैन । अरू सबै दुनियाँमा शरीरको उन्नतिको प्रबन्ध रच्छन्, त्यसबाट आत्माको चढ्ती कला वा उन्नति हुँदैन । त्यो त बाबाले नै सिकाउनुहुन्छ । सारा आधार आत्मामा छ । आत्मा नै १६ कला बन्छ फेरि आत्मा नै बिलकुल कलारहित भएर जान्छ । १६ कला बन्छ फेरि कम कसरी हुन्छ, यो पनि बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ, सत्ययुगमा तिमीलाई धेरै सुख थियो । आत्मा चढ्ती कलामा थियो । अन्य सत्सङ्गहरूमा आत्माको उन्नति कसरी हुन्छ- यो कुरा सम्झाउँदैन । उनीहरू जिस्मानी नशामा रहन्छन् । देह-अभिमान छ, बाबा तिमीलाई देही-अभिमानि बनाउनुहुन्छ । आत्मा जो तमोप्रधान बनेका छन् तिनीहरूलाई सतोप्रधान बनाउनु छ । यहाँ सबै छन् रूहानी कुराहरू । त्यहाँ छन् जिस्मानी कुराहरू । सर्जनहरूले एउटा मुटु निकालेर अर्को राख्दछन् । उनलाई आत्मासँग कुनै सम्बन्ध रहँदैन । आत्मा त भृकुटीमा रहन्छ, उसको अपरेसन आदि केही हुँदैन ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ- आत्माको उन्नति त एकै पटक हुन्छ । आत्मा जब तमोप्रधान हुन्छ तब आत्माको उन्नति गर्नेवाला बाबा आउनुहुन्छ । उहाँ विना कुनै पनि आत्माको चढ्ती कला हुन सक्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ- यी छी-छी, तमोप्रधान आत्माहरू मेरो पासमा आउन सक्दैनन् । तिमीहरूको पासमा जब कोही आउँछन् भने भन्छन्- शान्ति कसरी मिल्छ अथवा उन्नति कसरी हुन्छ ? तर यो जान्दैनन्- उन्नति भएपछि हामी कहाँ जान्छौं, के हुनेछ ? पुकार्छन्- पतितबाट पावन बनाउनुहोस् । जीवनमुक्तिधाममा लिएर जानुहोस् । त्यसैले आत्माहरूलाई मात्र लिएर जानुहुनेछ । शरीर त यही खत्तम हुनेछ । तर यी कुराहरू कसैको बुद्धिमा छैन । यो हो ईश्वरीय मत । बाँकी ती सबै हुन् मानव मतहरू । ईश्वरीय मतबाट एकदम आकाशमा चढ्छौ- शान्तिधाम, सुखधाममा । फेरि ड्रामा अनुसार तल पनि उत्रिनु नै छ । आत्माको उन्नतिका लागि बाबा सिवाय अरू कोही सर्जन छैन । सर्जनले फेरि तिमीलाई आफूसमान बनाउनुहुन्छ । कसैले त धेरैको राम्रो उन्नति गर्छन्, कसैले मध्यम, कसैले तेस्रो दर्जामा अरूको उन्नति गर्छन् । आत्माहरूको उन्नतिको जिम्मेवारी हो नै एक बाबाको । दुनियाँमा यो कसैलाई थाहा छैन । बाबा भन्नुहुन्छ- यी साधु आदिको पनि उद्धार गर्न म आउँछु । जब आत्मा पहिले आउँछ तब पवित्र नै आउँछ । अब बाबा आउनुभएको छ सबैको उन्नति गर्न । नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार तिमीहरूको हेर कति उन्नति भएर जान्छ । वहाँ तिमीहरूलाई शरीर पनि फस्टक्लास मिल्नेछ । बाबा हुनुहुन्छ नै अविनाशी सर्जन । उहाँ नै आएर तिमीहरूको उन्नति गर्नुहुन्छ । त्यसैले तिमी उच्चभन्दा उच्च आफ्नो स्वीट होममा जानेछौ । उनीहरू चन्द्रमामा जान्छन् । अविनाशी सर्जन तिमीलाई उन्नति गराउनका लागि भन्नुहुन्छ- मामेकम् याद गन्थौ भने विकर्म विनाश हुनेछ । बाबा विश्वका बच्चाहरूलाई मुक्त गर्नुहुन्छ । जब तिमीहरू स्वर्गमा जानेछौ तब सबै शान्तिधाममा हुनेछन् । बाबा कति अनौठो (बन्डरफुल) कार्य गर्नुहुन्छ । बाबाको कमाल छ । त्यसैले भनिन्छ- *तुम्हारी गत मत तुम ही जानो* । आत्मामा नै मत छ, आत्मा अलग भयो भने मत मिल्न सक्दैन । ईश्वरीय मतबाट चढ्ती कला, मानव मतबाट उतरती कला,

यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । उनीहरू सम्भन्धन्- अहिले स्वर्ग बनेको छ । पछि गएर थाहा हुन्छ- यो नर्क हो वा स्वर्ग । भाषाको विषयमा कति हंगामा गर्छन् । दुःखी छन् हैन । स्वर्गमा दुःख हुँदैन । भूकम्प (अर्थक्वेक) पनि हुँदैन । अब पुरानो दुनियाँको विनाश हुनु छ फेरि स्वर्ग बन्नेछ । फेरि आधाकल्प त्यो पनि हराएर जान्छ । भन्धन्- द्वारिका सागरको तल गयो । सुनका चीजहरू तल दबेका छन् । त्यसो त अवश्य भूकम्प हुँदा तल जान्छन् । कहाँ समुद्रलाई खनेर निकालिन्छ र ? धर्तीलाई खन्छन्, त्यहाँबाट माल निकाल्छन् ।

बाबा भन्नुहुन्छ- मैले सबैको उपकार गर्छु । सबैले फेरि मेरो अपकार गर्छन्, गाली गर्छन् । म त अपकारीलाई पनि उपकार गर्छु, त्यसैले मेरो अवश्य महिमा हुनुपर्ने हो । भक्तिमार्गमा हेर कति मान छ । तिमी बच्चाहरू पनि बाबाको कति महिमा गर्छौ । चित्रमा ३२ गुण देखाइएको छ । अहिले तिमी पनि बाबा जस्तै गुणवान् बनिरहेका छौ । त्यसैले कति पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । समय खेर फाल्नु हुँदैन । धेरै उँच बाबाले पढाउनुहुन्छ त्यसैले नित्य अवश्य पढ्नुपर्छ । उहाँ अविनाशी बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ । पछि आउनेहरू पुरानाहरूभन्दा पनि तीक्ष्ण हुन सक्छन् । अहिले सारा दुनियाँको उन्नति भइरहेको छ- बाबाद्वारा । श्रीकृष्णलाई पनि गुणवान् बनाउनेवाला बाबा हुनुहुन्छ, सबैलाई दिनेवाला हुनुहुन्छ । बाँकी सबैले लिन्छन् । यो घराना बनिरहेको छ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । बेहदका बाबालाई हेर कति मीठा र कति प्यारा हुनुहुन्छ । उच्चभन्दा उच्च बाबाद्वारा अहिले सबैको उन्नति भइरहेको छ । बाँकी त सबैलाई सिँडी उत्रिनु छ । कमाल छ बाबाको । खाँदा पिउँदा सबैकुरा गर्दा केवल बाबाको गुण गाऊ । यस्तो होइन, बाबाको यादमा रहँदा खाना खानुपर्दैन । रातमा फुर्सद धेरै मिल्छ । ८ घण्टा त फुर्सद हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- कमसे कम ८ घण्टा यो सरकारको सेवा गर । जति पनि आउँछन् उनीहरूलाई आत्माको उन्नतिको लागि मार्ग बताऊ । जीवनमुक्ति मतलब विश्वको मालिक र मुक्ति मतलब ब्रह्माण्डको मालिक । यो बुझाउन त सजिलो छ नि । तर तकदिरमा छैन भने तदबीरले (प्रयासले) के गर्न सक्छ र !

बाबा सम्झाउनुहुन्छ- बाबाको याद सिवाय आत्माको खिया निस्कन सक्दैन । ज्ञान दिनभर सुनाए पनि आत्माको उन्नतिको उपाय याद सिवाय अरु केही छैन । बाबा बच्चाहरूलाई धेरै प्यारसँग सधैं सम्झाउनुहुन्छ तर आफ्नो उन्नति गर्छन् वा गर्दैनन्, त्यो हर एकले आफैँ बुझ्न सक्छन् । यो केवल तिमी सुन्दैनौ, सबै सेन्टरका बच्चाहरूले सुन्छन् । यो टेप राखिएको छ । यो पनि आफूमा आवाज भरेर सेवामा जान्छ । यसले धेरै सेवा दिन्छ । बच्चाहरूले सम्भन्धन्- हामी शिवबाबाको मुरली सुन्छौ । तिमीहरूद्वारा सुन्दा अप्रत्यक्ष (इन्डाइरेक्ट) हुन पुग्छ । फेरि यहाँ आउँछन् प्रत्यक्ष (डाइरेक्ट) सुन्का लागि । फेरि बाबा ब्रह्मा मुखद्वारा सुनाउनुहुन्छ अथवा मुखद्वारा ज्ञान अमृत दिनुहुन्छ । अहिले दुनियाँ तमोप्रधान बनेको छ । त्यसैले यसमा ज्ञानको वर्सा चाहिएको छ । त्यो पानीको वर्सा त धेरै हुन्छ । त्यस पानीबाट कोही पावन बन्न सक्दैन । यी हुन् सारा ज्ञानका कुरा ।

बाबा भन्नुहुन्छ- अब जाग, म तिमीलाई शान्तिधाम लिएर जानेछु । आत्माको उन्नति पनि यसमा छ, बाँकी सबै हुन् जिस्मानी कुराहरू । रूहानी कुराहरू केवल तिमीहरूले नै सुन्छौ । पदमपति, भाग्यशाली केवल तिमीहरू नै बन्छौ । बाबा हुनुहुन्छ गरिब निवाज (गरिबलाई दया गर्ने) । गरिबले नै सुन्छन्, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- अहिल्याहरू, गणिकाहरूलाई (वेश्याहरूलाई) पनि सम्झाऊ । सत्ययुगमा यस्ता कुराहरू हुँदैनन् । त्यो हो बेहदको शिवालय । अहिले छ बेहदको वेश्यालय, बिलकुलै तमोप्रधान छ । यसमा धेरै समय (मार्जिन) छैन । अब यस पतित दुनियाँलाई परिवर्तन हुनु छ । भारतवर्षमा रामराज्य र रावण राज्य हुन्छ । जब अनेक धर्म हुन्छन् तब अशान्ति हुन जान्छ । लडाईँ त हुनेछ । अब त धेरै जोडसँग लडाईँ हुनेछ । कडा लडाईँ भएर फेरि बन्द हुनेछ किनकि राजाई पनि स्थापना हुनु छ, कर्मातीत अवस्था पनि हुनु छ । अहिले त कसैले भन्न सक्दैन । त्यो अवस्था आयो भने पढाइ पूरा हुनेछ । फेरि स्थानान्तर (ट्रान्सफर) हुनेछन्, आ-आफ्नो पुरुषार्थ अनुसार । यस संसारलाई (भँभोरलाई) आगो त लाग्नु छ । फटाफट विनाश हुनेछ । त्यसलाई खुनी नाहेक खेल भनिन्छ । व्यर्थमा सबै मर्नेछन् । रगतका नदी बग्नेछन् । फेरि घिउ-दूधका नदी बग्नेछन् । हाहाकारबाट जयजयकार हुनेछ । बाँकी सबै अज्ञान निद्रामा सुत्दा-सुत्दै खत्तम हुनेछन् । ठूलो युक्तिले स्थापना हुन्छ । विघ्न पनि पर्नेछन्, अत्याचार पनि हुनेछन् । अब माताहरूद्वारा स्वर्गको द्वार खुल्छ । छन त पुरुष पनि धेरै छन् तर माताले जन्म दिन्छिन् त्यसैले उनीहरूलाई पुरुषलाई भन्दा धेरै इनाम मिल्छ । स्वर्गमा त नम्बरवार सबै जानेछन् । कसैको दुई जन्म पुरुषको पनि हुन सक्छ, ड्रामामा जो हिसाब-किताब निश्चित छ त्यही हुनेछ । आत्माको उन्नति हुनाले कति फरक पर्न जान्छ । कोही बिलकुल उच्च (हाइएस्ट)

बन्छन्, कोही बिलकुल निम्न (लोएस्ट) । कहाँ राजा, कहाँ प्रजा । मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई बाबा सम्झाउनुहुन्छ, अब पुरुषार्थ गर । योगद्वारा पवित्र बन तब धारणा हुनेछ । लक्ष्य धेरै उच्च छ । आफूलाई आत्मा सम्झिएर धेरै प्यारसँग बाबालाई याद गर्नु छ । आत्माको परमात्माको साथ प्रेम छ नि । यो हो रूहानी प्रेम, जसद्वारा आत्माको उन्नति हुन्छ । शारीरिक प्रेमले गिराउँछ । तकदिरमा छैन भने भागन्ती हुन्छन् । यज्ञको बडो सम्हाल चाहिन्छ । माताहरूको पाई-पाईले यज्ञको सेवा भइरहेको छ । यहाँ गरिब नै धनवान् बन्छन् । सारा आधार पढाइमा छ । तिमीहरू अहिले सधैं सौभाग्यवती (सुहागिन) बन्छौ, यो सबैलाई महसुस हुन्छ (फिलिङ्ग आउँछ) । मालाको दाना बन्नेहरूलाई कति धेरै फिलिङ्ग आउनुपर्छ । शिवबाबाको याद गर्दै, सेवा गर्दै रह्यौ भने धेरै उन्नति हुन सक्छ । शिवबाबाको सेवामा शरीर पनि अर्पण गर्नुपर्छ । सारा दिन नशा रहोस्— यो सामान्य कुरा (सानी माँको घर) होइन । हेर्नु छ, मैले आफ्नो उन्नति कति गरेको छु ? बाबा भन्नुहुन्छ, बितेको कुरालाई याद नगर । पछिको लागि कुनै आशा नराख । शरीर निर्वाह अर्थ कर्म त गर्नु छ । जति टाइम मिल्छ त्यसमा बाबालाई याद गर्नु भने विकर्म विनाश हुनेछ । बाबा बाँधेलीहरूलाई पनि सम्झाउनुहुन्छ— तिमीले पतिलाई धेरै नम्रतासँग सम्झाउनु छ, कसैले पिट्यो भने उसलाई फूलको वर्सा गर । आफूलाई बचाउने बडो युक्ति चाहिन्छ । आँखा धेरै शीतल चाहिन्छ । कहिल्यै चंचल नहुन् । यसमा अङ्गदको पनि उदाहरण छ, बिलकुल अडोल थिए । तिमी सबै महावीर हौ, जति पनि बित्यो त्यसलाई याद गर्नु छैन । सदैव हर्षित रहनु छ । ड्रामामा अटल रहनु छ । बाबा स्वयम् भन्नुहुन्छ— म पनि ड्रामाको बन्धनमा बाँधिएको छु । बाँकी अरू कुनै कुरा छैन । कृष्णका लागि लेखिएको छ स्वदर्शन चक्रले मारे । यी सबै कथा हुन् । बाबाले त हिंसा गर्न सक्नुहुन्न । यहाँ बाबा शिक्षक हुनुहुन्छ, मार्ने कुरा छैन । यी कुरा सबै अहिलेका हुन् । एकातिर धेरै मनुष्य छन् अर्कोतिर तिमी छौ, जो आउनु छ आइरहनेछन् । कल्प पहिला जस्तै पद पाउँदै रहनेछन् । यसमा चमत्कारको कुरा छैन । बाबा रहमदिल हुनुहुन्छ, दुःख हर्ता, सुख कर्ता हुनुहुन्छ, फेरि दुःख कसरी दिनुहुन्छ ? अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार :

- १) कमसे कम ८ घण्टा ईश्वरीय सरकारको (गभर्मेन्टको) सेवा गरेर आफ्नो समय सफल गर्नु छ । बाबा समान गुणवान् बन्नु छ ।
- २) जो बित्यो त्यसलाई याद गर्नु छैन । बितेकोलाई बितिसक्यो भन्ने सम्झेर सदैव हर्षित रहनु छ । ड्रामामा अडोल रहनु छ ।

वरदान : पुरानो स्वभाव-संस्कारको बोझलाई समाप्त गरेर डबल लाइट रहनेवाला फरिश्ता भव

यदि बाबाको बनेका हौ भने सारा बोझ बाबालाई देऊ । पुरानो स्वभाव संस्कारको थोरै बोझ पनि रहेको छ भने माथिबाट तल लिएर आउँछ । उड्ती कलाको अनुभव गर्न दिँदैन । यसैले बापदादा भन्नुहुन्छ— सबै देऊ । यो रावणको सम्पत्ति आफ्नो पासमा राख्यौ भने दुःख नै पाउनेछौ । फरिश्ता अर्थात् थोरै पनि रावणको सम्पत्ति नहोस् । सबै पुरानो खाता भस्म गर तब भनिनेछ डबल लाइट फरिश्ता ।

स्लोगन : निर्भय र हर्षितमुख भएर बेहदको खेललाई हेर्नु भने हलचलमा आउनेछैनौ ।